

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticoꝝ Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Super declaratione assignationum portionu[m] vicarijs in vnione
beneficioꝝ facienda, Pij quinti constitutio. cap.xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

hospitalitas seruetur, aliæque charitatis opera curantur, ac etiam ut nihilominus cura animarum in parochialium laudabiliter exerceretur: Motu proprio & ex certa nostra scientia auctoritate Apostolica nostra perpetuò valitura constitutione statum ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de Concilij mente fuisse colligimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos præfatos in assignatione portionis ipsis Vicariis perpetuis ex prædicto Concilio Prælatorum arbitrio facienda, ita se continere arbitrii debere, ut non maior ceterum, nec minor triginta scutorum aureorum summa, comparationibus, etiam incertis emolumentis, & aliis omnibus cõmuniter percipi solitis eis omnino assignentur, nisi vicariis temporariis solitum fuisset plus siue in quantitate, aut quota fructuum, pecunie, merata, fundo, seu alia re stabili portio huiusmodi statuatur, cuiuscumque valor parochialis ecclesiæ fuerit, & habita etiam ratione reddituum, & census loci, cui parochialis ipsa vnita fuerit; ita quod nec ultra, vel infra dictas summas, scutorum triginta & scutorum quinquaginta hæcenus assignata, vel postea forsan assignanda, quo ad excessum, & augmentum huiusmodi nullius roboris, & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ, & auctæ reprobentur, nisi tamen valor animus ipsius parochialis vnitæ habita ratione (ut præfertur) minor sit triginta scutis, quo casu portio assignata, vel assignanda vicario perpetuò non debeat excedere summam valoris dictæ parochialis, sed sufficiat, quod fructus eius duntaxat attribuatur ipsi vicario perpetuo.

Quanta debeat esse Vicarij perpetuorum portio.

Moderatio onerum & sumptuum in creantur vicariarum seruanda.

Et quoniam iniquum esset eos, qui commode uantur, eadem onera, quæ prius sustinebant, sustinere, volumus, & statuimus, quod ecclesiæ, monasteria, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi quorum parochialibus ecclesiis vnitis contingerent, pro quantitatibus fructuum vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem annuam denarium, quam nobis, & cameræ Apostolicæ soluant ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat.

rum certorum, quæ de fructibus dictarum parochia-
 rum percipiuntur. Ita tamen quod vicarij perpetui, qui
 pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede
 Apostolica nouam prouisionem suæ deputationis, &
 solute annatam pro portione fructuum, reddituum, &
 potentium certorum sibi assignata, & expedire literas
 Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum vica-
 riarum perpetuarum, & seruitium earundem parochia-
 rum admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis li-
 teris Apostolicis nouæ prouisionis, vt præfertur. Alio-
 quin integrum quinquennium solui debere, nec vicarij
 prædicti antea, tuta conscientia fructus percipere pos-
 sint. Volumus insuper & ita mandamus, quod dicti vi-
 carij perpetui non ad liberam Ordinariorum electio-
 nem, sed ad nominationem illorum, in quorum eccle-
 siis ponentur cum ipsorum Ordinariorum, seu
 vicariarum, præuio examine, approbatione de-
 putentur. Et si dictæ parochiales vnitæ erunt monaste-
 riorum mendicantium possint à Superioribus
 dictorum monasteriorum nominari ex ipsis mendi-
 cantibus: quos si Ordinarij præuio examine per se, aut
 vicarios faciendo idoneos ad curam animarum
 præcedam, inuenerint, & ita pro idoneis approbaue-
 rint, teneantur in vicarios, ad nutum tamen Superio-
 rum suorum amouibiles deputare. Idemque etiam ser-
 uentur in regularibus monachis tantum, dummodò in
 parochiali, in qua vnus ex eis monachis fuerit, ser-
 uentur forma prædicta, vicarius deputatus, habitent cum
 vicariis quatuor alij ex dictis monachis. Sicque per
 vicariosque iudices quavis auctoritate fungentes,
 arbitra eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi,
 & interpretandi potestate, iudicati, & interpretari de-
 bent. Necnon irritum, & inane decernimus, quicquid
 contra a quoquam quavis auctoritate attentatum forsan
 fuerit, & in futurum contigerit attentari. Non
 obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apo-
 stolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volu-
 mus autem quod præsentis literæ in Cæcellaria nostra
 Apostolica, & ad valuas Principis Apostolorum de Vr-
 bano publicentur, & inter constitutiones perpetuo
 valitu-

Vicarij perpetui ad cuius prouisionem pertinent.

valituras describantur. Et quia difficile foret eas ad
gula quæque loca deferri, quod earum transmissio
etiam impressis manu alicuius Notarij sublegetur,
sigillo alicuius Prælati munitis eadem protinus adhi-
beatur, quæ presentibus adhiberetur, si bene
bitæ vel ostēse. Nulli ergo omnino hominū licet
Datum Romæ apud sanctum Petrum anno 1187
lend. Nouemb. pontificatus nostri anno secundo

De ecclesiasticis pensionibus. CAP. XXII

SVNT nonnulli, qui, ad suam ambitionem,
ritiam tegendam, vel excusandam, & bene
pluralitatem seu eorundem onera fugiendi
siones pro beneficiis quarunt. In quibus, qui no-
ui hisce temporibus irrepserunt abusus, pater
licitæ, vel illicitæ nobis esse videantur, et cen-
post diuturnum seruitium ecclesiæ præstitum
pter morbum, aut senectutem beneficio ma-
commodè deseruire non possit; talis licite pen-
ex beneficio suo resignato percipere posse videtur.
Secundo, si quis legitimam ob causam plura bene-
ficia, illud in qua ipse non resider, & per se
denti plus valeat, quàm ex illo honestè se sustine-
litate suam viuens, possit consumere; id quod
est, licite etiam resignantem accipere posse
loco arbitramur. Siquidem sunt, qui pariter
fore, & decentius, assignare illustrissimis Cardinali-
tot pensiones, quot habent ecclesias, vel mona-
relieta proprietariis sufficienti portione ad hoco-
uendum, quàm illa simpliciter in commendam
re. Tertio, cum pro bono pacis ad lites compo-
constituuntur; vel ut alicui egenti provideatur
quod alteri superabundat. Quarto, ratione
litate fructuum in beneficiorum permutatio-
est pensionis reservatio. Cæterum, an ille
licitæ sint, quæ propter inæqualitatem fructuum
gnantur, dum nudus quispiam titulus, vel beneficii
minimi valoris permutatur cum præbenda ali-
gni, & opulenta, vel alio aliquo beneficio, cuius
& prouentus centuplo quasi meliores sunt; hoc

a Rebuff. in
tract. de pacif.
possess. alleg. gl.
in sum. 12. q. 2.
ca. per tuas. de
donation. An-
dora. consil. 279
Dec. consil. 436.
b. Felin. in c.
ad audientiam
de rescript. Gi-
gas in d. tract.
quest. 6.
c. Prepos. in c.
sed adhuc. 1. q.
3. Gigas de pe-
sio. quest. 4.
d. arg. ca. nisi.
de præb. Tho.
Capeg. in tract.
de pension. Fe-
lin. in c. ad au-
dientiam. de re-
script. Gigas. d.
quest. 4. § 6.
e. DD. in d. c.
ad audientiam.
in c. extirpand.
de præb. in ca.
conquerente. de
cler. non resid.
t. c. ad quest.
derer. permut.
§ ib. DD. et
Cap. in d. tract.